

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819204559
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8819204559.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUD. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., XXX XX D., zastúpený: JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, Kalinčiakova 10, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 35 511 028, proti žalovanému: Poľnohospodárske združenie Dubník Čičava, Čičava 80, 093 01 Čičava, IČO: 35 515 236, zastúpený: JUDr. Petrom Majerníkom, advokátom AK Werferova 1, 040 01 Košice, IČO: 42 109 680, o určenie členstva žalobcu v poľovníckom združení, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 19.09.2022, č. k. 11C/21/2019-363 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom určil, cit.: „I. Žalobca je členom Poľovníckeho združenia Dubník Čičava, IČO: 35515236 so sídlom Čičava 80. II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je členom Poľovníckeho združenia Dubník Čičava. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný mu dňa 04.04.2019 písomne oznámil, že v zmysle článku 5 ods. 4 písm. d) Stanov Poľovníckeho združenia Dubník Čičava, pre nesplnenie povinnosti, nezaplatenia riadneho členského príspevku za rok 2018, v termíne do 31.03.2018, došlo k zániku jeho členstva v poľovníckom združení od 01.04.2018. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal skúmaním naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení v zmysle ust. § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. Uzavrel, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže tvrdil a žalovaný jeho tvrdenia nerozporoval, že žalovaný mu bráni vo výkone jeho členských práv a povinností a členstvo popiera. Právne postavenie žalobcu je bez daného určenia neisté, nakoľko medzi stranami sporu je sporné, či žalobca je členom žalovaného a či mu v dôsledku uvedeného prislúchajú práva a povinnosti člena, ktoré bez navrhovaného určenia nemôže vykonávať.

3. V konaní bolo preukázané, že žalobca členský príspevok za rok 2018, (ktorého nezaplatenie bolo dôvodom zániku členstva a dôvodom podania žaloby) zaplatil, aj keď neskôr. Žalobca za rok 2018 zaplatil členský príspevok dvoma platbami, t.j. dvakrát vo výške po 50 eur. Dňa 29.03.2018 žalobca uhradil

na účet žalovaného časť členského príspevku v sume 50 eur a dňa 03.04.2018 druhú časť členského príspevku v sume 50 eur (č. I. 111 až 112 spisu). Teda členský príspevok vo výške 100 eur za rok 2018 bol žalobcom zaplatený v celkovej výške, aj keď časť členského príspevku bola uhradená až po 31.03.2018, teda po lehote stanovenej žalovaným. Výročná členská schôdza vo februári 2019 schválila hospodárenie za rok 2018, pričom nikto z prítomných členov žalovaného nerozporoval, že by žalobca členský príspevok za rok 2018 nezaplatil v stanovenej výške. Je preto nepodstatné zaoberať sa otázkou, či žalobca ako dôchodca mal zaplatiť znížený členský príspevok (aj keď túto skutočnosť žalobca v žalobe tvrdil). V konečnom dôsledku plnú výšku členského príspevku 100 eur za rok 2018 žalobca uhradil v súlade s platným uznesením z výročnej členskej schôdze Poľovníckeho združenia Dubník Čičava (ďalej aj „PZDČ“) zo dňa 24.02.2018, v ktorom členská schôdza schválila, že členský príspevok za rok 2018 je vo výške 100 eur. Významnou v tejto súvislosti je skutočnosť, že žalovaný aj po 31.03.2018 naďalej konal so žalobcom ako so svojim členom (napríklad pozýval ho na výborové a členské schôdzy a žalobca ako tajomník PZDČ vykonával zápisnice zo zasadnutí). Na základe vyššie uvedeného súd uzavrel, že u žalobcu nedošlo k zániku jeho členstva u žalovaného a pokiaľ ide o námietky žalovaného, že žalobca nezaplatil ďalšie členské príspevky, súd poukázal, že pre rozhodnutie vo veci je rozhodujúci skutkový a právny stav pred podaním žaloby a dôvody, pre ktoré bola žaloba podaná. Súd v konaní posudzoval skutočnosti významné pre zánik členstva, ktoré nastali pred podaním žaloby a dôvody pre podanie žaloby. Nezaplatenie ďalších členských príspevkov žalobcom má význam len pre zánik jeho členstva v budúcnosti. Preto súd prvej inštancie vyhodnotil, že zaplatenie členského príspevku za rok 2018 žalobcom, aj keď neskôr, nemožno považovať za dôvod zániku členstva u žalovaného. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP. Úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil, žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) CSP sa vždy viaže na konkrétnu žalobu, jej rozhodné skutkové a nadväzujúce právne konštrukcie, logicky premietajúce sa v žalobnom petite, ktorým sa má dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukázať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení bráni zaoberať sa s vecou v jej merite. Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez toho určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/118/2008 zo dňa 10.12.2009). Závery súdu prvej inštancie sú v hrubom rozpore s ust. § 217 ods. 1 CSP, ako aj s citovaným uznesením Najvyššieho súdu SR, ktorého závery reflektujú ustálenú rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít. Zdôraznil, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení členstva v poľovnom združení k dátumu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobca sa domáha určenia členstva v poľovnom združení argumentujúc zaplatením členského príspevku za rok 2018 riadne a včas, pričom na takomto určení mohol existovať naliehavý právny záujem v čase podania žaloby. Žalobca však členský príspevok za rok 2020 až 2022 neuhradil, a preto na žalobe, ktorou sa domáha určenia, že jeho členstvo u žalovaného trvá, nemôže mať naliehavý právny záujem. Žalobca bol v konaní povinný preukázať, že jeho členstvo nezaniklo nielen k 31.03.2018, ale ani neskôr, a preto, ak žalobca tvrdí, že jeho členstvo u žalovaného trvá, potom nestačí tvrdiť, že nezaniklo z dôvodov uvedených v žalobe k 31.03.2018, ale musí preukázať, že nezaniklo, teda trvá aj v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie. Z dôvodov nezaplatenia členských príspevkov za roky 2020 až 2021 v súčasnosti už členstvo žalobcu u žalovaného trvať nemôže. Ak v bode 78 napadnutého rozsudku súd uvádza, že žalovaný aj po 31.03.2018 najďalej konal so žalobcom ako so svojim členom (napr. pozýval ho na výborové a členské schôdzy a žalobca ako tajomník žalovaného vykonával zápisnice zo zasadnutí), uvedený záver nezohľadňuje okolnosti konkrétneho prípadu. Súd žiadnym spôsobom nezodôvodnil z akých zákonných ustanovení vychádzal, pokiaľ dospel k záveru, že pôsobenie žalobcu v štruktúrach žalovaného v roku 2018 (stretávanie sa na spoločných akciách, výborových a členských schôdzach) malo navrátiť zaniknuté členstvo žalobcu u žalovaného. V stanovách PZ a SPZ sa nenachádza žiadne ustanovenie, ktoré by pri účasti žalobcu na akciách u žalovaného navrátilo členstvo žalobcovi. Súd žiadnym spôsobom nevyhodnotil argumentáciu žalovaného, že pokiaľ bola schválená správa dozornej rady výročnou členskou schôdzou zo dňa 17.02.2019, v ktorej neboli zistené pochybnosti vo finančných operáciách žalovaného, predmetnú správu vypracoval samotný žalobca, pričom v správe zamlčal nezaplatenie členského príspevku, k čomu bolo vypracované aj čestné prehlásenie členov žalovaného

z 29.07.2019. V tejto správe žalobca zámerne zamlčal skutočnosť, že jeho platba členského príspevku bola oneskorená, čím uviedol všetkých členov združenia do omylu. Žalobca nielenže uviedol členov žalovaného do omylu, ale dokonca ani nebol oprávnený vypracovať správu dozornej rady. Bolo by preto v rozpore s dobrými mravmi, ak by za týchto skutkových okolností súd prihliadol na pôsobenie žalobcu v štruktúrach žalovaného. Žalobca sa domáha určenia jeho členstva u žalovaného, pričom svoj nárok v podstatnej miere odvodzuje a odôvodňuje skutočnosťami, ktoré nastali ako dôsledok jeho protiprávneho konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Rozsudok považuje za správny, vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a rozsudok je aj správne právne posúdený s náležitým odôvodnením podľa § 220 ods. 2 CSP. Uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obo/118/2008 zo dňa 10.12.2009, na ktoré sa žalovaný odvoláva, nepatrí medzi ustálenú rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít, naviac rozhodnutie bolo vydané v správnom konaní. Súd správne skúmal naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) CSP, čo vyjadril v bode 75 rozsudku. Ďalej uviedol, že je irelevantné požadovať od žalobcu zaplatenie členského za roky 2020 až 2022, keď žalovaný žalobcovi bránil vo výkone jeho členských práv a povinností a jeho členstvo popiera. Právne postavenie žalobcu je bez požadovaného určenia neisté, nakoľko medzi stranami sporu je sporné, či je žalobca členom žalovaného a či mu v dôsledku uvedeného prislúchajú práva a povinnosti člena, ktoré bez navrhovaného určenia nemôže vykonávať. Žalovaný opomína, že je to práve on, kto žalobcovi bráni zúčastňovať sa výročných a členských schôdzí od druhého štvrťroka 2019 až doposiaľ. Na schôdze poľovníckeho združenia ho nepozýva a práve na týchto schôdzach by sa žalobca dozvedel o rozhodnutí a schválenej výške členského príspevku na každý kalendárny rok. Žalobca pokiaľ nie je prítomný na členskej schôdzi, ktorá rozhoduje o výške členského príspevku a o termíne jeho splatnosti, nemá možnosť byť o týchto skutočnostiach informovaný. Je to práve povinnosť žalovaného vyzvať žalobcu, resp. oznámiť mu výšku a termín splatnosti členského, na ten - ktorý kalendárny rok. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný nesprávnou argumentáciou ospravedlňuje svoje chyby, keď vo vzťahu k žalobcovi žiadny úkon od druhého štvrťroka 2019 až doposiaľ nevykonal za účelom uhradenia členského na rok 2020 až 2022 riadne a včas. Je logické, že do právoplatného rozhodnutia súdu je právne postavenie žalobcu k žalovanému neisté, a preto nie je povinnosťou žalobcu uhrádzať členské príspevky za roky 2020 až 2022. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie správne v zmysle zákona ustálil, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu k žalovanému. Žalovaný vyčíta súdu, že nezdôvodnil, z akých zákonných ustanovení vychádzal, pokiaľ dospel k záveru, že pôsobenie žalobcu v štruktúrach žalovaného malo navrátiť zaniknuté členstvo žalobcu u žalovaného. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že žalovaný od žalobcu požadoval plnenie jeho pracovných povinností spojených s funkciou tajomníka aj po 01.04.2018. Žalobca prácu tajomníka vykonával bezodplatne až do roku 2019, čím navyše šetril finančné prostriedky žalovaného a tiež si plnil aj ostatné povinnosti vyplývajúce z členstva u žalovaného. Žalobca až do druhého štvrťroka 2019 vykonával funkciu tajomníka u žalovaného, pričom v Slovenskej republike neexistuje právny predpis, ktorý by pripúšťal retroaktívny zánik členstva žalobcu u žalovaného, na základe nulitného právneho úkonu, ktorým by mal byť list žalovaného zo dňa 22.03.2019, ktorý bol žalobcovi doručený 04.04.2019 o zániku jeho členstva u žalovaného k 01.04.2018. Obdobným prípadom sa zaoberal aj Okresný súd Spišská Nová Ves v rozsudku sp. zn. 10C/91/2013 zo dňa 11.08.2016 a jeho rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 9Co/464/2016 zo dňa 08.06.2017. Naviac Ústavný súd SR v uznesení č. k. III.ÚS 671/2017-13 zo 07.11.2017, považoval rozhodnutie uvedených súdov, že žalobca je členom žalovaného za správne.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalovaný v odvolaní namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

8. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 CSP. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom sa neodpustil ani žiadnej vady konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní vo veci. Preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

11. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) CSP a odvolací súd sa v tejto časti v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdom prvej inštancie v bode 75 rozsudku. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem, nakoľko bez požadovaného určenia o tom, že je členom žalovaného, by jeho postavenie bolo neistým.

12. Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým, pričom žaloba o určenie nie je spravidla opodstatnená tam, kde je možné žalovať na splnenie povinností. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení môže byť daná aj vtedy, keď určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo (prípadne nepriaznivo) ovplyvní právne postavenie žalobcu voči žalovanému. Toto priaznivé (nepriaznivé) ovplyvnenie môže spočívať nielen v odstránení spornosti, či neistoty žalobcovho právneho postavenia voči žalovanému (samozrejme vo vzťahu k predmetu sporu), ale aj v založení možnosti uplatnenia voči žalovanému (zo zákona prípadne zo záväzkového vzťahu) vynúiteľného práva k predmetu určenia.

13. Odvolací súd má za to, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení členstva v poľovníckom združení a naliehavý právny záujem žalobcu existoval aj v čase vyhlásenia rozsudku a existuje až do času, keď mu žalovaný prestane brániť vo výkone členských práv a povinností. Žalovaný v priebehu celého konania nerozporoval a nevyvrátil tvrdenie žalobcu, že za čas od druhého štvrtroka 2019 až doposiaľ žalobcovi bráni vo výkone členských práv a povinností. V konaní bolo totiž nepochybne preukázané, že v roku 2018 žalobca aktívne vystupoval v štruktúrach žalovaného (vykonával funkciu tajomníka) a od druhého štvrtroka 2019 prestal žalovaný žalobcu pozývať na výročné členské schôdze, nevyzval ho na uhradenie členského príspevku za rok 2020, 2021 a 2022, odňal žalobcovi povolenie na lov zvery, t.j. týmto okamihom bola žalobcovi odňatá možnosť využívať práva člena žalovaného a žalobcovi bolo bránené vo výkone jeho členských práv a povinností u žalovaného. Z uvedeného preto nepochybne vyplýva, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení existoval aj v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie. Žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože bez neho nemôže vykonávať členské práva, jeho právne postavenie je bez takéhoto určenia neisté. Neistotu v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom ako práve žalobou na určenie, že žalobca je členom žalovaného.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku a dôvodmi odvolania dospel k názoru, že rozsudok obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, vychádzajúcich zo zisteného skutkového stavu a odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu nepostačuje sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej nedôvodnosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II.ÚS 4/94, II.ÚS 3/97, I.ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok.

15. Námiety žalovaného v odvolaní ohľadom vypracovania správy dozornej rady žalobcom, schválenej výročnom členskou schôdzou dňa 17.02.2019, odvolací súd považuje za irelevantné, pretože nemajú žiadny vplyv na skutkové zistenia a rozhodnutie súdu. Ak žalovaný v odvolaní namieta, že súd žiadnym spôsobom nereagoval na jeho argumentáciu, že predmetnú správu dozornej rady vypracoval práve žalobca, odvolací súd uvádza, že podstatné je, že správa bola vypracovaná na základe podkladov z účtovníctva žalovaného, bola schválená členskou schôdzou bez námietok a bez výhrady, že by ju vypracovala neoprávnená osoba.

16. Podľa § 29 bodu 3 písm. f) Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu, členstvo v poľovníckom zväze zaniká nezaplatením členských príspevkov stanovených členskou schôdzou PZ v určenej lehote; dňom zániku je prvý pracovný deň po určenej lehote.

17. Z vyššie citovaného ustanovenia stanov jednoznačne vyplýva, že právo rozhodnúť o tom, či členský príspevok bol uhradený včas je v kompetencii poľovníckeho združenia, ktoré stanoví lehotu pre úhradu členského a zároveň posúdi, či členský príspevok bol uhradený v ním stanovenej lehote. Z výsledkov vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca členský príspevok za rok 2018, ktorého nezaplatenie bolo dôvodom zániku členstva a dôvodom podania žaloby, zaplatil dvoma platbami po 50 eur, pričom prvú platbu realizoval 29.03.2018 a druhú časť členského príspevku zaplatil dňa 03.04.2018, teda časť členského príspevku bola uhradená až po 31.03.2018, teda po lehote stanovenej žalovaným. V tejto súvislosti odvolací súd súhlasí so skutkovým záverom súdu prvej inštancie, ktorý uzavrel, že z následného postupu žalovaného, ktorý v roku 2018 so žalobcom konal ako s členom združenia až do marca 2019, potvrdzuje tvrdenia žalobcu, že členský príspevok zo rok 2018 uhradil riadne a včas. Odporuje totiž zásadám logiky, že by žalovaný, v kompetencii ktorého je posúdiť či členský príspevok za rok 2018 bol uhradený včas a či nedošlo k zániku členstva, následne konal so žalobcom ako s členom a prvé pochybnosti o jeho členstve vyslovil až dňa 22.03.2019 (č. I. 56), keď mu listom, ktorý sa dostal do dispozičnej sféry žalobcu dňa 04.04.2019 oznámil, že pre nezaplatenie členského príspevku v termíne do 31.03.2018, zaniklo členstvo žalobcu u žalovaného.

18. Rozsudok určujúci, že žalobca je členom u žalovaného, má povahu deklaratórneho rozsudku, t.j. iba potvrdzuje už jestvujúce hmotné právo a povinnosti a určením, že žalobca je členom u žalovaného sa nekonštituje žiaden nový právny vzťah, ale hmotnoprávnemu vzťahu sa iba procesne dodáva kvalita vykonateľného práva. Naviac je irelevantné, žiadať od žalobcu zaplatenie členských príspevkov za rok 2020 až 2022, keď žalovaný žalobcovi vo výkone jeho členských práv bránil (nepozýval žalobcu na členské schôdze, na ktorých by sa žalobca dozvedel o rozhodnutí o schválenej výške členského príspevku).

19. Za takejto dôkaznej situácie sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca uniesol dôkazne bremeno, preukázal, že je členom Poľovníckeho združenia Dubník Čičava, preto aj rozhodnutie súdu prvej inštancie možno považovať za vecne správne.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok, vrátane správneho výroku o trovách konania ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).